

Arrest

nr. 237 256 van 19 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 houdende de vaststelling van het rolrecht met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Starye Atagi in de Tsjetsjeense Republiek. U verklaarde dat u eind 2004 uw land van herkomst bent ontvlucht en dat u in

maart 2005 naar Polen bent gereisd. Daar hebt u asiel aangevraagd, wat op 6 maart 2006 resulteerde in een toekenning van de vluchtelingenstatus door de Poolse autoriteiten. In Polen kreeg u verschillende dreigtelefoontjes, waardoor u in oktober 2006 naar België bent gekomen en op 27 oktober 2006 voor het eerst internationale bescherming aanvroeg bij de Belgische autoriteiten. Omdat u niet kon aantonen dat de bescherming die u door de Poolse autoriteiten werd verleend, had opgehouden te bestaan, werd dit verzoek op 14 maart 2007 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 juli 2007 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en het cassatieberoep dat u hiertegen had aangetekend bij de Raad van State werd op 24 augustus 2007 verworpen. Hierna keerde u niet terug naar Polen, maar vroeg u op 12 januari 2012 opnieuw internationale bescherming aan bij de Belgische autoriteiten. Deze aanvraag werd op 1 februari 2012 niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (bijlage 13quater). Vervolgens vroeg u op 29 augustus 2013 voor een derde keer internationale bescherming aan in België. Ook deze aanvraag werd afgesloten met een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, en wel op 2 oktober 2013. Opnieuw ging u niet terug naar Polen, maar vroeg op 27 juni 2014 voor een vierde keer internationale bescherming aan bij de Belgische autoriteiten. Deze aanvraag werd op 9 juli 2014 eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag. Ook deze keer keerde u niet terug naar Polen, maar vroeg op 20 februari 2015 voor de vijfde keer internationale bescherming aan bij de Belgische autoriteiten. Uw vijfde verzoek werd op 17 juni 2015 door het CGVS eveneens afgesloten met de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag. Het annulatieberoep dat u hiertegen instelde, werd op 11 oktober 2016 verworpen. U stelde geen verder beroep in bij de Raad van State noch keerde u naar Polen terug, maar vroeg op 23 mei 2019 een zesde maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige, zesde verzoek volhardt u in de motieven die in uw eerdere verzoeken uiteengezet heeft en verklaart dat uw problemen nog steeds actueel zijn. U kende in Polen veel problemen sinds de arrestatie van uw broer B. (...), die ondertussen in Rusland in de gevangenis zit en zonder eerlijk proces veroordeeld werd tot 21 jaar gevangenisstraf.

Ter staving van uw huidige verzoek legde u volgende documenten neer: een brief van uw broer met in bijlage een beslissing tot het openen van een strafonderzoek, een registratieakte van fysieke verwondingen en een beslissing tot stopzetting van een strafzaak, een attest van de vereniging Comité Polen-Tsjetsjenië en een enveloppe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige verzoek om internationale bescherming bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het verzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u niet kon aantonen dat de bescherming die u van de Poolse autoriteiten geniet ten aanzien van de Russische Federatie als gevolg van de vluchtelingenstatus die u op 6 maart 2006 in Polen werd toegekend, heeft opgehouden te bestaan. Ook werd geargumenteed dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet op bescherming van de Poolse autoriteiten zou kunnen rekenen met betrekking tot de problemen die u Polen verklaarde te hebben meegemaakt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing en beoordeling en besloot dat er in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging kon worden aangenomen ten aanzien van Polen. Uw beroep tegen deze beslissing bij de Raad van State werd verworpen. Bij uw tweede verzoek haalde u enkel elementen aan ten aanzien van de Russische Federatie, waarna deze aanvraag niet in overweging werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. In het kader van uw derde en vierde verzoek werden evenmin nieuwe

elementen vastgesteld die de kans op internationale bescherming ten aanzien van Polen aanzienlijk groter maken. Bijgevolg werden deze aanvragen door het CGVS afgewezen. Uw vorige, vijfde verzoek om internationale bescherming werd door het Commissariaat-generaal afgesloten eveneens met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat u geen elementen aanbracht die aantoonde dat de bescherming die u geboden werd door de Poolse autoriteiten had opgehouden te bestaan. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 11 oktober 2016. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Er moet andermaal benadrukt worden dat u op 6 maart 2006 door de Poolse autoriteiten als vluchteling werd erkend. Bijgevolg wordt u geacht bescherming te genieten van Polen ten aanzien van uw land van herkomst, zijnde de Russische Federatie, tot bewijs van het tegendeel. Indien u een nieuw verzoek indient in België, bent u er derhalve toe gehouden te bewijzen dat de bescherming door Polen verleend, heeft opgehouden. Ook in het kader van uw huidige verzoek bent u hier niet in geslaagd. U baseert uw huidige, zesde verzoek immers op de problemen die u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt aangehaald en verwijst daarbij uitdrukkelijk naar de problemen die u in Polen kende na de arrestatie van uw broer, die later werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 21 jaar, maar geen eerlijk proces kreeg (Verklaring VV, nr. 15). U beperkt u echter zich louter tot het herhalen van uw eerdere verklaringen over de problemen in Polen, nl. dat u dreigtelefoontjes kreeg, u verschillende klachten heeft ingediend bij de immigratiedienst en verschillende mensen in Polen getuige waren van het feit dat u meermaals bedreigd werd (Verklaring VV, nr. 15). Het louter verwijzen naar uw eerdere problemen en herhalen van uw eerdere verklaringen ter zake volstaat niet om aan te tonen dat u niet langer aanspraak kan maken op bescherming vanwege de Poolse autoriteiten en de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming zodoende aanzienlijk te vergroten.

De documenten die u ter staving van uw huidige verzoek neerlegde, kunnen de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin aanzienlijk vergroten. Het attest van de vereniging Comité Polen- Tsjetsjenië volstaat niet om aan te tonen dat u niet op de bescherming van de Poolse autoriteiten zou kunnen rekenen. In dit attest staat met betrekking tot de door u ingeroepen problemen in Polen slechts te lezen dat u sinds 2006 telefoontjes met bedreigingen kreeg en u omwille van deze bedreigingen besliste om naar het Westen van Europa te vertrekken. Na uw vertrek zouden zich een paar keer Russischtalige mannen aangeboden hebben die naar u vroegen en wilden weten waar u woonde. De schrijfster van dit attest, de voorzitter van de betreffende vereniging, is van oordeel dat een terugkeer naar Polen voor u in bepaalde mate gevaarlijk is. Ze beperkt zich echter louter tot het poneren van deze stelling, zonder ze met documenten of andere objectieve bewijsstukken te ondersteunen. Hieruit kan dan ook geenszins geconcludeerd worden dat de Poolse autoriteiten niet bij wille of machte zouden zijn u bescherming te bieden. Tot slot stelt ze dat een omgevingswijziging een groot trauma zou veroorzaken voor uw minderjarige dochter R. (...), die vlot Nederlands spreekt. Ook dit is slechts een blote bewering, die ze op geen enkele wijze aannemelijk maakte. Bovendien heeft u dit motief zelf nooit ingeroepen, noch in het kader van uw huidige verzoek, noch in het kader van uw vorige verzoeken. Ook de brief van uw broer kan bovenstaande beslissing niet ombuigen. In zijn brief vraagt uw broer om zowel u als zichzelf en zijn gezin politiek asiel te verlenen. Hij verwijst hierbij naar de problemen die hij zelf gekend heeft alsook de reële bedreiging voor jullie levens en gezondheid op het grondgebied van zowel Polen als Rusland. Deze brief volstaat echter niet om aannemelijk te maken dat u in Polen niet langer op de bescherming van de autoriteiten kan rekenen. Uw broer beperkt zich immers louter tot de stelling dat uw leven en gezondheid in gevaar zijn in Polen, maar brengt elementen aan die deze stelling staven. De beslissing tot het openen van een strafonderzoek, de registratieakte van fysieke verwondingen en de beslissing tot het stopzetten van een strafzaak, die uw broer aan zijn brief toevoegde, hebben betrekking op zijn persoonlijke situatie, maar bevatten geen informatie over de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Polen en het door verklaarde gebrek aan bescherming vanwege de Poolse autoriteiten. De enveloppe ten slotte toont slechts aan dat u post heeft ontvangen van uw broer, wat hier niet betwist wordt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of terughrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in het voorliggende verzoekschrift in wat zich aandient als een enig middel op de:

"- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;

- Schending van de artikelen 57/6/2 van de Vreemdelingenwet ;

- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;

- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;

- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;

- Schending van het redelijkheidsbeginsel."

Verzoekster vangt haar betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en betoogt dat hieraan door verweerder niet is voldaan. Zij stelt ernstig gegriefd te zijn door de inhoud van de bestreden beslissing.

Omtrent het attest van het comité Polen – Tsjetsjenië, wijst verzoekster op de inhoud van dit attest en voert zij aan:

"Het attest bevestigt onafhankelijk van verzoekster haar problemen in Polen. De opsteller van het attest kent de verzoekster goed en is bovendien op de hoogte van de situatie van Tsjetsjeense vluchtelingen in Polen.

Mevrouw K. (...) kan de bedreigingen die geuit zijn aan het adres van verzoekster bevestigen.

Zij stelt dan ook, gelet op deze bedreigingen en de algemene situatie in Polen, dat een terugkeer van verzoekster naar Polen gevaarlijk is.

Het CGVS stelt dat dit een blote bewering, doch brengt zelf geen enkele landeninformatie aan over de situatie van Tsjetsjeense vluchtelingen in Polen. Bovendien lijkt het CGVS niet te twijfelen aan de authenticiteit van het attest noch aan de persoon van de opsteller.

Indien het CGVS een zorgvuldig onderzoek wenste te voeren kon het mevrouw K. (...) aanspreken of aanschrijven ter bevestiging van de info die zij heeft.

Dit is in dit dossier niet gebeurd. Het CGVS doet het attest af als zijnde onbelangrijk, zonder een diepgaand onderzoek te voeren.

Artikel 57/6/2 Vw vereist niet dat een nieuwe element automatisch leidt tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming. De kans moet enkel aanzienlijk vergroot worden. De verzoekster is van mening dat het attest van het Comité Polen-Tsjetsjenië weldegelijk haar problemen van in 2006 bevestigd en stelt dat deze nog actueel zijn."

Vervolgens wijst verzoekster op de neergelegde brief van en documenten inzake haar broer. Zij doet gelden:

"De verzoekster wenst te benadrukken dat haar broer de brief met een groot risico voor zichzelf opstelde en via zijn vanuit de gevangenis verstuurde waar hij thans nog steeds opgesloten zit.

Het CGVS betwist dit gegeven niet in de bestreden beslissing.

Uit de brief blijkt dat hij verzoekster en ook zijn eigen gezin, aangeraden heeft om Polen te verlaten en naar België te vluchten uit vrees dat de Russische autoriteiten in Polen druk zouden kunnen zetten op verzoekster en zijn gezin om hem op die manier zijn strafklacht te laten intrekken.

In de brief van 10/07/2017 stelt de broer van verzoekster het volgende (zie stuk 3):

(...)

Hij stelt ook in de brief dat hij een procedure had ingesteld tegen de personen die hem gefolterd hebben en gedwongen tot valse bekentenissen.

De broer van verzoekster stuurde haar verder ook de documenten die aantonen dat hij een strafzaak tegen de Russische autoriteiten heeft ingesteld.

Uit de motivering van de bestreden blijkt echter dat het Commissariaat-generaal deze documenten nauwelijks bekeken heeft. Dit volgt ook uit de volgende uiterst korte motivatie:

(...)

Indien het Commissariaat-generaal de documenten aandachtig onderzocht zou hebben, quod non, zou het kunnen zien dat het hier gaat over de rechtszaak van de broer van de verzoekster tegen de personen die hem gefolterd hebben.

Deze documenten ondersteunen dan ook de verklaringen van de broer van de verzoekster dat hij de personen verantwoordelijk voor zijn foltering heeft vervolgd.

Het eerste stuk dat de vader van de verzoekster doorstuurde is een akte van medisch onderzoek dd. 14/08/2006 dat zijn verwondingen attesteert (zie stuk 4).

Het volgende stuk is de beslissing van de procureur van de Tsjetsjeense republiek om toch een strafrechtelijk onderzoek dd. 13/12/2006 in te stellen na de klacht van de vader (zie stuk 5).

Uit die beslissing kan afgeleid worden dat de substituut procureur Tsjebysjev A. A. oordeelt dat het besluit om geen strafvervolging in te stellen tegen de medewerkers van de Afdeling Binnenlandse Zaken regio Grozny na de klacht van G. (...) genomen op 24.10.2006 door I. (...) Yu. G., onwettig is.

Bijgevolg moet er toch een vervolging van komen van de personen waartegen G. klacht heeft ingediend.

(...)

De substituut-procureur vernietigt dan ook de eerste beslissing en beslist dat er een rechtszaak ingesteld moet worden. Er werd dus blijkbaar al geprobeerd om de klacht van de broer van de verzoekster van in het begin te kelderen.

De procureur greep hier echter in.

Het volgende document dat de verzoekster voorlegt is de erkenning dd. 21/12/2006 van B.G. (...) als benadeelde partij, slachtoffer in de rechtszaak die hij aanspande tegen de politie (zie stuk 6).

(...)

De broer van de verzoekster onderbouwt dan ook de stelling dat hij klacht neerlegde tegen de verantwoordelijke personen.

De brief die hij richtte aan het Commissariaat-generaal is dan ook niet gebaseerd op loutere beweringen.

Het laatste stuk dat de broer van de verzoekster overmaakte is de beslissing van de rechtbank van Groznyj dd. 17/09/2007 (zie stuk 7) om S.A.T. (...), de senior operationeel bevoegde van de afdeling strafonderzoek van de afdeling Binnenlandse Zaken van de regio Groznyj, amnestie te verlenen omdat hij een misdrijf pleegde in het kader van een onderzoek naar terrorisme en dus buitensporig geweld mocht gebruiken.

De feiten worden dus bewezen geacht maar de directe verantwoordelijke gaat dus vrijuit en krijgt amnestie.

(...)

Omdat de aanhouding en het onderzoek naar G. (...) beschouwd werd als een terroristisch onderzoek hadden de politiediensten dus vrij spel. Ze konden de broer van verzoekster ongestraft folteren en op die manier dwingen om valse bekentenissen af te leggen.

De korte motivering van het Commissariaat-generaal aangaande de strafzaak die de broer van de verzoekster tegen de autoriteiten van Rusland instelde, staat in sterk contrast met de ernst van de naar voor gebrachte documenten.

De bewijzen van de volgehouden pogingen van de broer van de verzoekster om de personen die hem folterden voor de rechter te brengen worden met enkele zinnen van tafel geveegd.

De broer van verzoekster geeft dan ook in zijn brief aan dat de Russische autoriteiten, via zijn gezin of de verzoekster zelf, druk op hem zouden zetten om van zijn klacht en de procedure af te zien.

Indien de verzoekster terug zou keren naar Polen bevindt zij zich in een kwetsbare positie ten aanzien van de Russisch autoriteiten. Uit recente informatie blijkt verder dat Polen niet in staat is om een bescherming te bieden aan Tsjetsjeense vluchtelingen en het non-refoulement beginsel schendt.

Bovendien dient waargenomen te worden dat al deze ontwikkelingen plaatsvonden na de erkenningsbeslissing in maart 2006 in Polen en bijgedragen hebben in de beslissing om niet terug te keren naar Polen waar de bescherming niet gegarandeerd is.

De broer van de verzoekster zit op heden nog steeds vast en is onterecht veroordeeld tot 21 jaar cel. Hij vecht nog dagelijks voorgerechtigheid. Dit brengt de verzoekster in een kwetsbare positie bij terugkeer naar Polen.

Uit het bovenstaande kan afgeleid worden dat het Commissariaat-generaal de voorgelegde documenten niet met de nodige zorgvuldigheid analyseerde. De voorgelegde documenten tonen weldegelijk een vrees ten aanzien van Polen aan."

Verzoekster gaat vervolgens in op de situatie voor Tsjetsjeense vluchtelingen in Polen. In dit kader voert zij aan:

"Het CGVS verklaart het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet ontvankelijk en doet zelfs geen moeite de algemene situatie van Tsjetsjeense vluchtelingen in Polen te beoordelen. In het administratief dossier bevindt zich geen relevante COI informatie.

De verzoekster is echter al van augustus 2006, ondertussen al meer dan 13 jaar in België.

Ze wenst erop te wijzen dat uit recente informatie blijkt dat de Poolse overheid Tsjetsjeense vluchtelingen niet kan of niet wil beschermen. Ze worden terug in de armen van Kadyrov geduwd.

De verzoekster verwijst naar een artikel "Poland vs. Azamat Baiduyev: how an EU member state deported a Chechen refugee back to the Kadyrov regime van op de Poolse website Onet van 21/09/2018 (zie stuk 8). Dit artikel bespreekt de zaak van Azamat Baiduyev een Tsjetsjeense vluchteling die in 2008 de subsidiaire bescherming verkreeg in Polen. Er waren verdachte voortuigen aanwezig bij het opvangcentrum, deze kwamen aan overdag of's nachts. Baiduyev reisde door naar België vanwege de bedreiging in Polen. In 2017 werd hij door België gedeporteerd naar Polen op grond van zijn mogelijke betrokkenheid bij het plannen van aanslagen in België. Deze info werd nooit bevestigd. De heer Baiduyev werd door Polen teruggestuurd naar Tsjetsjenië op 31/09/2017. Hij werd op de luchthaven opgewacht door de FSB. In detentie bekende hij onder foltering deelgenomen te hebben aan terrorisme en wordt op heden in detentie gehouden op een onbekende plaats. Uit het artikel blijkt verder dat het Poolse rechtssysteem niet de garanties kan bieden aan vluchtelingen die internationale normen opleggen:

(...)

Het artikel toont duidelijk aan dat Polen het niet nauw neemt met het beginsel van nonrefoulement en het recht op een eerlijk proces. De heer Baiduyev weet op heden nog steeds niet waarom hij werd teruggestuurd naar Rusland en waarom hij concreet een gevaar vormt voor de openbare orde.

Uit landeninformatie blijkt verder dat het bovenstaande geval niet het enige is. Uit het artikel "A Chechen refugee Poland wants to give up to Russia" van 08/08/2019 van het Poolse Polityka (zie stuk 9) blijkt dat ook andere Tsjetsjeense vluchtelingen zonder eerlijk proces en op vraag van de Russische autoriteiten worden gedeporteerd, in strijd met het non-refoulement beginsel. Het artikel handelt over de zaak van Nurmagomedov.

Hij verkreeg in 2009 de subsidiaire bescherming in Polen. Zijn subsidiaire bescherming werd ingetrokken omwille van redenen van openbare orde zonder dat er enig bewijs aanwezig was in zijn dossier. Rusland vroeg bovendien om zijn uitlevering Toen hij dreigde uitgezet te worden negeerde Polen aanvankelijk de dringende en voorlopige maatregelen toegekend door het EHRM, maar net voor het opstijgen werd Nurmagomedov toch van het vliegtuig gehaald en terug naar het gesloten centrum gebracht. Zijn deportatie is volgens het artikel on-hold gezet. Wat zijn actuele situatie is, blijft onduidelijk:

(...)

Polen respecteert de internationale standaarden duidelijk niet en in bovenstaande gevallen kan een ernstige schending van het non-refoulement beginsel niet uitgesloten worden.

De verzoekster wenst te benadrukken dat ook haar broer in door de Russisch autoriteiten werd beschuldigd van terrorisme en na bekentenissen onder foltering te hebben afgelegd veroordeeld is tot 21 jaar cel. De verzoekster werd in Polen door de Russische autoriteiten bedreigd. Ze vreest dat zij hetzelfde zou kunnen ondergaan. Ook in de bovenstaande gevallen werden de personen in kwestie na ruim 10 jaar gedeporteerd naar Rusland. De bescherming geboden door de Poolse autoriteiten is niet doeltreffend want de Poolse overheid schendt het non-refoulement beginsel. De Poolse autoriteiten kunnen verder ook geen bescherming bieden tegen de Kadyrovtsy. De verzoekster verwijst naar het artikel van The Guardian, "We can find you anywhere: the Chechen death squads stalking Europe" van 21/09/2019 (zie stuk 10). Dit artikel handelt over de verschillende moorden gepleegd op Tsjetsjeense vluchtelingen buiten de Russisch Federatie. Uit het artikel blijkt dat de armsgang van Kadyrov enorm is en dat staten geen adequate bescherming kunnen bieden. Het artikel geeft verder voorbeelden van Tsjetsjeense vluchtelingen bedreigd in Polen.

(...)

Armsgang van Kadyrov is groot, verzoekster werd erkend als vluchteling Polen waardoor zijn een vrees heft ten aanzien van Rusland, gelinkt aan de veroordeling voor terrorisme van haar broer.

De Poolse autoriteiten zouden haar beschermingsstatus kunnen opheffen op grond van openbare orde. Tsjetsjeense vluchtelingen worden bovendien bedreigd en actief door het regime opgespoord. In licht van deze informatie is het onzorgvuldig van het CGVS om te de situatiën van Tsjetsjeense vluchtelingen in Polen niet zorgvuldig te beoordelen. Het dossier bevat geen landeninformatie, terwijl uit diverse bronnen blijkt dat Polen het non-refoulement beginsel schendt en Tsjetsjeense vluchtelingen zonder eerlijk proces terugstuurt. Bovendien heeft het regime van Kadyrov een sterke armslag in Polen en worden vele Tsjetsjeense vluchtelingen door hen bedreigd. De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

5.6.

De verzoekster besluit dan ook dat het Commissariaat-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het beginsel van eenheid van gezin geschonden heeft.

Het Commissariaat-generaal houdt onvoldoende rekening met het voorgelegde Pools attest. De authenticiteit ervan werd niet nagegaan.

Bovendien neemt het CGVS de demarches van de broer van verzoekster tegen zijn folteraars niet ernstig en bekijkt de documenten niet grondig.

Het CGVS brengt ook geen recente landeninformatie aan, aangaande de Tsjetsjeense vluchtelingen in Polen. Dit is nodig gelet op de zorgwekkende schendingen van het non-refoulement beginsel als ook de bedreigingen van de Tsjetsjeense autoriteiten naar vluchtelingen in Polen.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden."

2.2. Verzoekster vraagt in het verzoekschrift om de bestreden beslissing te schorsen. In dit kader stelt zij:

"De verzoekster vraagt om de schorsing van de bestreden beslissing nu uit de hierboven uiteengezette argumenten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt."

2.3. Daarnaast vraagt verzoekster in haar eindbesluit om haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Brief van het Comité Polen-Tsjetsjenië ;

3. Brief van B.G. (...), dd. 10/07/2017 ;

4. Akte van medisch onderzoek van de verwondingen van B.G. (...), dd. 14/08/2006 ;

5. Beslissing van de procureur van Tsjetsjenië over de wijziging van het besluit inzake weigering van de instelling van een rechtszaak en het instellen van een rechtszaak, dd.13/12/2006 ;

6. Beslissing over het erkenning van slachtofferschap, dd. 21/12/2006 ;

7. Beslissing over stopzetting van rechtszaak door de rechtbank van Grozny, dd. 17/09/2007 ;

8. Onet, Poland vs. Azamat Baiduyev: how an EU member state deported a Chechen refugee back to face the Kadyrov regime, 21/09/2019;

9. Polityka, A Chechen refugee Poland wants to give up to Russia, 08/08/2019 ;

10. The Guardian, We can find you anywhere: the Chechen death squads staling Europe, 21/09/2019".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeksters vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen niet dienstig. De Raad doet in het kader van onderhavige procedure immers geen uitspraak als annulatierechter en kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Verzoekster gaat met haar vraag voorts geheel voorbij aan het gestelde in artikel 39/70, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt blijkens een lezing van het verzoekschrift in het geheel niet op welke wijze *"het beginsel van eenheid van gezin"* in casu en in concreto door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit beginsel door haar niet dienstig aangevoerd.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing omtrent verzoeksters vorige verzoeken om internationale bescherming met recht gemotiveerd, en wordt door verzoekster niet betwist:

“In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u niet kon aantonen dat de bescherming die u van de Poolse autoriteiten geniet ten aanzien van de Russische Federatie als gevolg van de vluchtelingenstatus die u op 6 maart 2006 in Polen werd toegekend, heeft opgehouden te bestaan. Ook werd geargumenteed dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet op bescherming van de Poolse autoriteiten zou kunnen rekenen met betrekking tot de problemen die u Polen verklaarde te hebben meegemaakt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing en beoordeling en besloot dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging kon worden aangenomen ten aanzien van Polen. Uw beroep tegen deze beslissing bij de Raad van State werd verworpen. Bij uw tweede verzoek haalde u enkel elementen aan ten aanzien van de Russische Federatie, waarna deze aanvraag niet in overweging werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. In het kader van uw derde en vierde verzoek werden evenmin nieuwe elementen vastgesteld die de kans op internationale bescherming ten aanzien van Polen aanzienlijk groter maken. Bijgevolg werden deze aanvragen door het CGVS afgewezen. Uw vorige, vijfde verzoek om internationale bescherming werd door het Commissariaat-generaal afgesloten eveneens met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat u geen elementen aanbracht die aantoonde dat de bescherming die u geboden werd door de Poolse autoriteiten had opgehouden te bestaan. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 11 oktober 2016. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer

met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt."

Betreffende de verklaringen die verzoekster in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming aflegde, wordt in dit kader in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Er moet andermaal benadrukt worden dat u op 6 maart 2006 door de Poolse autoriteiten als vluchteling werd erkend. Bijgevolg wordt u geacht bescherming te genieten van Polen ten aanzien van uw land van herkomst, zijnde de Russische Federatie, tot bewijs van het tegendeel. Indien u een nieuw verzoek indient in België, bent u er derhalve toe gehouden te bewijzen dat de bescherming door Polen verleend, heeft opgehouden. Ook in het kader van uw huidige verzoek bent u hier niet in geslaagd. U baseert uw huidige, zesde verzoek immers op de problemen die u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt aangehaald en verwijst daarbij uitdrukkelijk naar de problemen die u in Polen kende na de arrestatie van uw broer, die later werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 21 jaar, maar geen eerlijk proces kreeg (Verklaring VV, nr. 15). U beperkt u echter zich louter tot het herhalen van uw eerdere verklaringen over de problemen in Polen, nl. dat u dreigtelefoontjes kreeg, u verschillende klachten heeft ingediend bij de immigratiedienst en verschillende mensen in Polen getuige waren van het feit dat u meermaals bedreigd werd (Verklaring VV, nr. 15). Het louter verwijzen naar uw eerdere problemen en herhalen van uw eerdere verklaringen ter zake volstaat niet om aan te tonen dat u niet langer aanspraak kan maken op bescherming vanwege de Poolse autoriteiten en de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming zodoende aanzienlijk te vergroten."

Verzoekster laat de voormelde motieven in wezen ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd gelden.

Verzoekster vestigt in het voorliggende verzoekschrift wel de aandacht op de stukken en documenten die zij ter staving van haar onderhavige, zesde verzoek om internationale bescherming neerlegde.

Omtrent het attest van het Comité Polen – Tsjetsjenië wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd als volgt:

"Het attest van de vereniging Comité Polen- Tsjetsjenië volstaat niet om aan te tonen dat u niet op de bescherming van de Poolse autoriteiten zou kunnen rekenen. In dit attest staat met betrekking tot de door u ingeroepen problemen in Polen slechts te lezen dat u sinds 2006 telefoontjes met bedreigingen kreeg en u omwille van deze bedreigingen besliste om naar het Westen van Europa te vertrekken. Na uw vertrek zouden zich een paar keer Russischtalige mannen aangeboden hebben die naar u vroegen en wilden weten waar u woonde. De schrijfster van dit attest, de voorzitter van de betreffende vereniging, is van oordeel dat een terugkeer naar Polen voor u in bepaalde mate gevaarlijk is. Ze beperkt zich echter louter tot het poneren van deze stelling, zonder ze met documenten of andere objectieve bewijsstukken te ondersteunen. Hieruit kan dan ook geenszins geconcludeerd worden dat de Poolse autoriteiten niet bij wille of machte zouden zijn u bescherming te bieden. Tot slot stelt ze dat een omgevingswijziging een groot trauma zou veroorzaken voor uw minderjarige dochter R. (...), die vlot Nederlands spreekt. Ook dit is slechts een blote bewering, die ze op geen enkele wijze aannemelijk maakte. Bovendien heeft u dit motief zelf nooit ingeroepen, noch in het kader van uw huidige verzoek, noch in het kader van uw vorige verzoeken."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoekster in het verzoekschrift aangeeft dat de opsteller van het attest haar goed kent. Ook de opsteller van het attest omschrijft zichzelf als persoonlijke kennis van verzoekster. Aldus kan bezwaarlijk worden aangenomen dat dit attest uitgaat van een in het kader van verzoeksters procedure om internationale bescherming objectieve bron. Verder vertoont dit attest een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter daar het duidelijk en nadrukkelijk werd opgesteld ten behoeve van verzoekster en met het oogmerk om voor haar een verblijfsrecht in België te bepleiten. De voormelde vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de bewijswaarde van het betreffende attest. Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt, en wordt door verzoekster op generlei wijze ontkracht, dat de schrijfster van dit attest zich beperkt tot het opsommen van een aantal van de door verzoekster aangevoerde feiten en tot de algemene stelling dat een terugkeer naar Polen voor verzoekster 'gevaarlijk' zou zijn. De schrijfster van dit attest onderbouwt dit echter niet op concrete wijze en legt ter staving van dit gegeven geen documenten of andere objectieve bewijsstukken neer. Aldus kan uit het attest geenszins geconcludeerd worden dat de Poolse autoriteiten niet (langer) bij machte of willens zouden zijn om verzoekster bescherming te bieden. De vaststellingen omtrent hetgeen in het attest wordt gesteld aangaande verzoeksters dochter, laat verzoekster voor het overige geheel onverlet. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Betreffende de neergelegde brief van en documenten inzake verzoeksters broer, wordt in de bestreden beslissing verder terecht gesteld:

“Ook de brief van uw broer kan bovenstaande beslissing niet ombuigen. In zijn brief vraagt uw broer om zowel u als zichzelf en zijn gezin politiek asiel te verlenen. Hij verwijst hierbij naar de problemen die hij zelf gekend heeft alsook de reële bedreiging voor jullie levens en gezondheid op het grondgebied van zowel Polen als Rusland. Deze brief volstaat echter niet om aannemelijk te maken dat u in Polen niet langer op de bescherming van de autoriteiten kan rekenen. Uw broer beperkt zich immers louter tot de stelling dat uw leven en gezondheid in gevaar zijn in Polen, maar brengt elementen aan die deze stelling staven. De beslissing tot het openen van een strafonderzoek, de registratieakte van fysieke verwondingen en de beslissing tot het stopzetten van een strafzaak, die uw broer aan zijn brief toevoegde, hebben betrekking op zijn persoonlijke situatie, maar bevatten geen informatie over de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Polen en het door verklaarde gebrek aan bescherming vanwege de Poolse autoriteiten. De enveloppe ten slotte toont slechts aan dat u post heeft ontvangen van uw broer, wat hier niet betwist wordt.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Ten aanzien van de brief van haar broer dient, voor zover deze hierin bepleit om verzoekster in België internationale bescherming te verlenen, te worden opgemerkt dat, gelet op de nauwe familiale band tussen verzoekster en haar broer, bezwaarlijk kan worden gesteld dat deze uitgaat van een objectieve bron. Ook dit stuk werd daarenboven opgesteld met de expliciete bedoeling om dit aan te wenden in het kader van verzoeksters onderhavige verzoek om internationale bescherming. Deze vaststellingen relativiseren op ernstige wijze de bewijswaarde van de brief van verzoeksters broer, in zoverre hierin gesteld wordt dat verzoekster internationale bescherming behoeft in België. Hoe dan ook dient samen met verweerder te worden vastgesteld dat verzoeksters broer zich in dit kader beperkt tot de boude, algemene bewering dat verzoeksters leven en gezondheid in Polen in gevaar zouden zijn, zonder dat er concrete elementen worden aangereikt die deze stelling ondersteunen. De overige stukken en documenten inzake verzoeksters broer hebben, zoals met recht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, verder louter betrekking op zijn persoonlijke situatie. Geen van deze stukken bevat enige informatie over verzoeksters ingeroepen vrees ten aanzien van en het door haar verklaarde gebrek aan bescherming in Polen.

Verzoekster laat in het verzoekschrift wel uitschijnen dat de situatie van haar broer haar in een kwetsbare positie zou brengen bij een terugkeer naar Polen. Ter staving verwijst zij naar algemene informatie omtrent de situatie voor (een aantal) Tsjetsjeense vluchtelingen in Polen. Dat de Poolse overheid in het algemeen niet bij machte of willens zou zijn om Tsjetsjeense vluchtelingen te beschermen en dat het loutere gegeven een erkende Tsjetsjeense vluchteling en aanwezig in Polen te zijn zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, kan uit deze informatie echter op generlei wijze worden afgeleid. Verzoekster toont niet aan dat zij zich in Polen in een vergelijkbare situatie zou bevinden als de personen waarop deze informatie betrekking heeft. Deze informatie is verder van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar Polen, het land waar zij werd erkend als vluchteling, daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd en in dit kader verstoken dreigt te blijven van de nodige bescherming vanwege de Poolse autoriteiten. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

3.6. In acht genomen hetgeen vooraangaat, brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT